

DOKLEPOWAĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* doklepuje.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. doklepać.

Do końca poklepywać; tu przen: 'dokuczać':

Fraza: »nędza doklepuje [komu]«: Omnes quibus res sunt minus secundae [...], Wfziści ci którym nędzǎ yáka doklepuye Mącz 406d.

Formacje pochodne cf KLEPAĆ.